

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23298/2023
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., Општина ... и ББ из ... Села, Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Обрадовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, Пореска управа, Регионални центар Ниш, Филијала Ниш, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 463/2023 од 16.05.2023. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 463/2023 од 16.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 463/2023 од 16.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 27/2022 од 23.09.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцима врати одузету робу, ближе описану у ставу првом изреке првостепене пресуде, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцима исплати законску затезну камату на износ од 19.780.709,00 динара од 20.07.2016. године до исплате, одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцима на име вредности одузете робе, ближе описане у ставу трећем изреке првостепене пресуде, исплати 21.771.979,90 динара са законском затезном каматом од 20.07.2016. године до исплате и обавезани тужиоци да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплате 115.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, привредно друштво „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш је, у својству закупца, било у државини магацина у селима Хум и Јелашница, по Уговору о закупу закљученог 04.01.2010. године са Привредним друштвом „Електрон студио“ д.о.о. Ниш, као закуподавцем. Тужилац ББ је био одговорно лице у предузећу „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш, односно директор и власник са уделом од 100% у периоду од 22.09.2009. године до 15.06.2011. године, док је тужилац АА био овлашћено лице по пуномоћју директора. Пореска инспекција у Нишу је у поступку теренске контроле 05.07.2010. године сачинила Записник о утврђивању чињеница у поступку ванредног пописа и одузимања робе код пореског обвезника „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш и констатовала да предметна роба није евидентирана у пословним књигама овог привредног друштва, ни као његово власништво, ни као власништво неког привредног друштва или физичког лица, а да према изјави тужилаца предметна роба представља својину Привредног друштва „Електрон студио“ д.о.о. Ниш као закуподавца и Привредног друштва „Неметали“ као добављача, те да привредно друштво „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш нема никакве везе са затеченом и пописаном робом, јер предметни магацин не користи и не плаћа закуп. У записнику је констатовано и да не постоји пријављена, а непрокњижена документација код Пореске управе у односу на спорну робу достављена до окончања поступка контроле. Првотужилац је изјавио приговор на записник о попису робе, у коме је навео да пописана роба није власништво „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш, већ власништво Привредног друштва „Špedline Time“ д.о.о. из Ниша, који приговор је одбијен. Како предметна роба није евидентирана у пословним књигама пореског обвезника Привредног друштва „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш на законом прописан начин, а порески обвезник нема исправе по којима је роба набављена, стекли су се услови за примену мере одузимања робе, па је 15.07.2010. године Пореска управа донела решење којим је пописана роба одузета од пореског обвезника укупне вредности 19.780.709,00 динара и констатовано да се ради о новој и исправној роби чија је појединачна вредност утврђена методом просечне набавне цене узете од различитих велетрговина. Против решења о одузимању робе није изјављена жалба нити је покренут управни спор, па је исто постало коначно и правноснажно 04.08.2010. године. Против решења о одузимању робе првотужилац је 19.12.2011. године изјавио ванредни правни лек - захтев за обнову поступка и повраћај бесправно одузете робе, у ком се позвао на Уговор о закупу простора и давању робе на складиштење закључен 01.01.2010. године између „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш, као закуподавца и „Madico greeni“ д.о.о. Ниш, као закупца. Захтев је одбијен закључком од 21.12.2011. године. Против овог закључка није изјављена жалба нити покренут управни спор, те је исти правноснажан. Против првотужиоца је покренут кривични поступак за кривично дело недозвољено складиштење робе, али је правноснажном пресудом Основног суда у Нишу К бр.2695/12 од 30.05.2016. године ослобођен оптужбе, јер је накнадно доставио одговарајућу документацију из које проистиче да је предметну робу увезло предузеће

„Неметали“ д.о.о. Ниш које је продало предузећу „Madico freeni“ д.о.о. Ниш, те да је иста ускладиштена у магацину у селу Хум и Јелашници по основу Уговора о складиштењу од 01.01.2010. године, који је ово привредно друштво закључило са „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш. Оценом налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, тржишна вредност одузете робе по veleпродајним ценама износи 21.771.979,90 динара. Привредно друштво „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш је извршило промену седишта из Ниша у Приштину по решењу од 15.06.2011. године. Правноснажним решењем Привредног суда у Нишу Ст 286/2012 од 27.04.2012. године закључен је стечајни поступак над привредним друштвом „MSN Invest Group“ у стечају д.о.о. Приштина као стечајним дужником те је наведено привредно друштво обрисано из регистра привредних субјеката 11.06.2012. године. У време отварања стечајног поступка као законски заступник и оснивач друштва био је уписан ВВ. Предметна роба је и даље у државини тужене односно у магацинима Пореске управе.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Закона о основама својинскоправних односа, Закона о облигационим односима, Закона о пореском поступку и пореској администрацији и правило о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку и оценили да ни примарни ни евентуални тужбени захтев није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Правноснажним и коначним решењем донетим у поступку пореске контроле предметна роба је трајно одузета од привредног друштва „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш, као санцкија за прикривање чињеница о пореклу робе односно због непостојања одговарајуће евиденције у пословним књигама из које би се могло утврдити да ли се ради о роби тог предузећа или роби трећег физичког или правног лица. То привредно друштво је престало да постоји услед последица закључења стечајног поступка и исто је брисано из регистра привредних субјеката 11.06.2012. године. Тужилац ББ је био одговорно лице у овом предузећу односно директор и власник са уделом од 100% у периоду од 22.09.2009. године до 15.06.2011. године, док је тужилац АА био овлашћено лице, а у време отварања стечајног поступка као законски заступник и власник овог друштва са уделом од 100% био је ВВ. Из утврђеног чињеничног стања произлази да предметна роба одузета од привредног друштва „MSN Invest Group“ д.о.о. Ниш, а која се налазила у магацинима које је користило ово привредно друштво, заправо представља власништво привредног друштва „Madico freeni“ д.о.о. Ниш.

Следом наведеног, и по оцени Врховног суда, тужиоци нису активно легитимисани у овој правној ствари, јер нису пружили доказе да су власници одузете робе чији повраћај односно исплату вредности траже, тим пре што је роба правног лица одвојена од имовине његових чланова и оснивача, а и да тужиоци нису били власник/овлашћено лице у моменту покретања стечајног поступка над предузећем од кога је роба одузета нити његови правни следбеници, следом чега ни у своје име ни у име овог привредног друштва не могу остваривати било каква имовинска или облигациона права.

Наводима ревизије тужиоци понављају наводе истакнуте у жалби. Њима се побија оцена изведених доказа и правилно и потпуно утврђено утврђено чињенично

стање, што се ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП. Притом је другостепени суд у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужилаца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић